

NWIT lichte'ing'68, nr. 4

Hallo allemaal, wat fijn dat je dit leest. Daar zijn we weer, met heel veel leuk en spannend nieuws. Zeker is dat het organisatiecomité voortdendert, in een almaar toenemende versnelling. We ruiken de stal, we zien het licht aan het eind van de tunnel, we naderen de climax. Ho, jongens en meisjes, even pas op de plaats, want anders pieken we te vroeg. En wij zijn oud en wijs genoeg om dat te onderkennen.

Alle gekheid op een stickie: in deze inmiddels alweer vierde nieuwsbrief zetten we opnieuw een paar puntjes op de i. Je krijgt meer informatie over wat we gaan doen, we ronden de boel ook

Zij doen mee!

Dit zijn de deelnemers aan de reünie:

Eric Becker	Jacques Peeters
Bert van den Berg	Marc Permeke
Jacques Boonman	Sophie Raymakers
Gertruus Bors	Stan Rijven
Frits Colnot	Hanneke Spoomans
Frans van Dok	Floor Sprenger
Dirk Elzinga	Els Thuis
Kees Flink	Giel Venema
Guillaume van Grinsven	Annette van Vorselen
Wil van Huissteden	Rietje van Zandvoort
Han IJzendoorn	
Dennis Janssen	En verder de niet- slapers Evelien Jonkers, Eth Nieuwendijk en Ton Oostveen.
Ton Kamminga	
Gerda Kloos	
Willem Maris	
Kieke Okma	

Deze nieuwsbrief gaat nu alleen nog naar de deelnemers aan de reünie – inclusief een enkele twijfelaar – maar we vertrouwen erop dat Kees hem stante pede op zijn (onze) website plaatst, zodat niet-deelnemers er desgewenst ook kennis van kunnen nemen.

financieel af – daar zat je waarschijnlijk al met smart op te wachten – en we komen met een verzoek waarmee we de reünie extra glans willen geven. Lees dus vooral verder, tot je niet meer verder kunt.

Drie globetrotters schuiven aan

Sinds de vorige nieuwsbrief schoof nog een drietal jaargenoten aan. En niet de eersten de besten: Kieke Okma, Dirk Elzinga en Eric Becker. Je vindt ze hiernaast ook in de nieuwe lijst van deelnemers. Waar menigeen van zal opkijken, is dat Eric back in town is: hij is met zijn geliefde Fenna definitief neergestreken in de Achterhoek, bij Winterswijk. Kieke was er de vorige keer al bij, maar Dirk hebben we ook al een poosje moeten missen. Nog meer gespreksstof dus.

De enige echte reünie:
21, 22 en 23 september 2018

Zahlen bitte

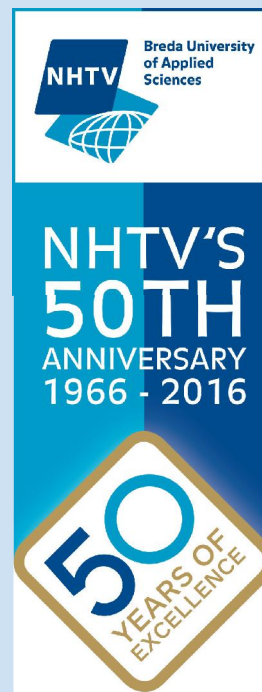
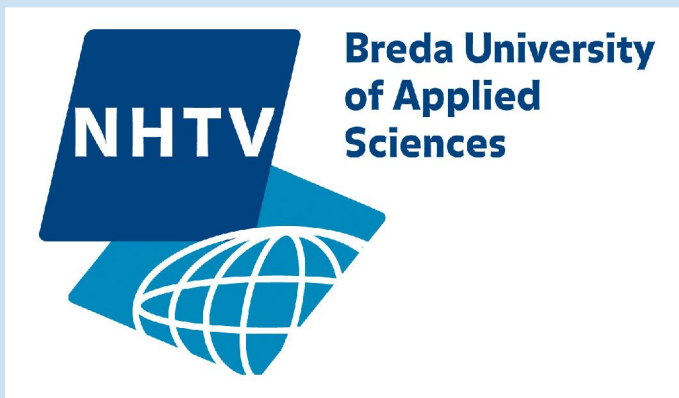
Eind oktober vorig jaar kregen jullie het verzoek om een aanbetaling van €100 te doen, en daar hebben jullie zonder uitzondering collectief gehoor aan gegeven. Chapeau! Je snapt het al: we hopen dat jullie op herhaling gaan en het restant van €80 net zo fluks als toen overmaken op rekeningnummer **NL11 SNSB 0705 6473 15** t.n.v. **A.S.G. Kamminga**. Net als de vorige keer gunnen we jullie ongeveer een maand de tijd, dus tot eind juni.

Enkelen van jullie hebben, per ongeluk expres, meteen al het hele bedrag overgemaakt. Die hoeven natuurlijk niet op herhaling. Waarschuwing: de bijdragen zijn niet aftrekbaar, want de Belastingdienst heeft helaas geweigerd om ons als algemeen nut beogende instelling (anbi) te accepteren. Laat het de pret vooral niet drukken.

Wat eten wij vandaag?

Voor ons een weet, voor jullie niet, en dat houden we graag nog even zo. Maar we houden natuurlijk wel rekening met *bijzondere omstandigheden* (als we *speciale wensen* hadden gezegd, waren jullie vast met coquilles Saint-Jacques of zo komen aanzetten). Met bijzondere omstandigheden bedoelen we dus dieet op voorschrift of vegetarisch. Laat dat ook zo spoedig mogelijk weten aan Ton Kamminga, de tabelletjesman.

Oproep: stuur je foto's en andere herinneringen!

Deze hele reünie staat in het teken van het feit dat we 50 jaar geleden onze opwachting maakten op het NWIT. Voor onze toelating doorstonden we een heuse 'psychotechnische test', wat ons natuurlijk tot crème de la crème verhief. En dat is ons heden ten dage nog steeds aan te zien, of niet soms?

Deze bijzondere reünie willen we extra luister bijzetten met zo veel mogelijk parafernalia uit onze studietijd. Te beginnen uiteraard met foto's die zich waarschijnlijk ergens in de krochten van jullie behuizing zitten te verbijten over het feit dat

ze nooit meer bekeken worden. Daar gaan we iets aan doen! Probeer je foto's en andere herinneringen te scannen en te sturen naar Ton Kamminga (we houden maar een beetje een vast aanspreekpunt aan). Zie je geen kans om te scannen, dan kun je het materiaal ook gewoon naar Ton sturen, met de plechtige belofte dat je het per omgaande terug krijgt.

Wat we precies met dat materiaal gaan doen, houden we nog even voor ons; er moet natuurlijk nog wat te raden overblijven. We hopen in elk geval op een flinke lading leuke herinneringen.

Gazelle, Sparta of Batavus?

Nee, die keus is er niet. Maar we gaan wel fietsen, want we moeten toch minstens even een frisse neus halen tussen alle drank door, nietwaar? Dat wordt dan een stadsrit, maar jullie weten vast nog wel van Breda – wel een beetje afhankelijk van waar je woont – dat er prachtige parkoersen te rijden zijn. Wij hebben een magistrale route uitgedokterd, waar je een krap uurtje voor moet uittrekken. Te doen toch? Vanaf de Bredase ‘Boulevard Périphérique’ begeven we ons langs idyllische watertjes en door dito boschages richting het kloppend hart van ons fier Breda, alwaar de kreten ‘oh ja’, ‘weet je nog’ en ‘goh, het ziet er nog net zo uit als toen’ uit ons aller kelen zal opstijgen.

Dit ter inleiding op een ordinaire vraag: wie wil er een fiets huren, wie neemt zijn/haar eigen fiets mee en wie pikt er niet over om op zo’n stalen ros te klimmen? De feiten: we hebben een deal met een fietsverhuurder die de volgende fietsen kan leveren:

• stadsfiets met 3 versnellingen:	€10,50
• idem met 7 versnellingen: (daar heeft hij er overigens maar 6 van)	€13,50
• e-bike:	€21,00

In die bedragen zit ook halen en brengen. Betaling cash on the barrelhead, oftewel ter plaatse.

Nu zullen er toch ook mensen zijn die om wat voor reden dan ook niet kunnen of willen fietsen. Voor hen regelen we vervangend vervoer. Nee, geen scootmobiel, iets veel comfortabelers. Dat betekent natuurlijk wel een andere route. Na de eerste stop volgt dan naar keuze een kwartiertje lopen of een miniritje naar de volgende pleisterplaats. Ook te doen toch?

De fietsverhuurder wil wel graag een beetje ruim van tevoren weten hoeveel en welke fietsen hij voor ons beschikbaar moet houden. Wil daarom iedereen een mailtje naar Ton Kamminga sturen met zijn/haar keus voor de volgende opties:

- ja, ik wil een fiets huren en kies daarbij voor stadsfiets 3/stadsfiets 7/e-bike;
- kom nou zeg, ik neem mijn eigen fiets wel mee;
- nee, ik kies voor de bezemwagen.

Verdriet en schrik

Tja, we kunnen er niet omheen: er zijn ook minder fijne berichten met jullie te delen. De treurigste is dat op 28 februari jl. onze jaargenote Yolande Strijkers is overleden. Ze heeft voor zover we ons kunnen herinneren niet de volle tijd op het NWIT gezeten en heeft daarna blijkbaar een succesvolle carrière in de financiële wereld opgebouwd. Wij, het organisatiecomité, hebben namens jullie allen een condoleance overgebracht aan de nabestaanden, waarop we van Yolandes zus Juliette een zeer hartelijke dankmail terug kregen. We zullen die correspondentie wel meenemen naar de reünie. Ook bij het organisatiecomité zelf was het even schrikken geblazen. Eind november vorig jaar viel Ton K. met kleinzoon en al van de trap en brak daarbij een rugwervel (kleinzoon bleef gelukkig ongedeerd). De boel is vastgezet, geen uitval, dus over tot de orde van de dag. Zo niet bij ons maatje Giel, die getroffen werd door een forse hartaanval. Kantje boord hoor! Hij is nu aan het revalideren, maar pikt wel nog steeds aan bij onze overleggen en plannen.

